

Laž

8. November 1840, Nedelja, od 3/4 10 dopoldan do 13 ure popoldan

Pišejo: K. G. L. - Andreas in Anselm H.

1 Danes nam je najbolj ljubeči Oče po svojem služabniku Jakobu Lorberju dal naslednji nauk z navedenim naslovom.

2 Nenavadno se vam bo zdelo, če boste na podlagi tega naslova pomislili, da vam lahko lažem. - Vendar zadeva ni taka, ampak je povsem drugačna. In ni vse laž, ki se tako zdi, prav tako kot ni vse resnica, ki se tako zdi. - Toda kratka zgodba vam bo kmalu pokazala, da je temu res tako.

3 Nekdo je svojemu prijatelju povedal, da je v neki pokrajini te dežele videl ogromnega zmaja in celo podrobno opisal njegovo obliko. Na ta način je svojemu prijatelju zadevo predstavil tako verjetno, da ga je kmalu pripravil do tega, da je sam odpotoval na kraj, kjer je njegov prijatelj dejal, da je videl zmaja.

4 Ko je prijatelj prišel do imenovane, natančno opisane pokrajine, ni našel niti najmanjše podobnosti med to pokrajino in tisto, ki jo je opisal njegov prijatelj, celo ime je bilo napačno; na vprašanje mu je bilo rečeno, da v tej deželi ni mogoče najti pokrajine s tem imenom in v tej obliki.

5 In tako se je prijatelj spet vrnil in drugemu z ostrimi besedami rekel: "No, ti, neiskreni in zlobni prijatelj, kaj sem ti storil, da si se me privoščil s svojo lažjo in me izpostavil posmehu norcev?" Vendar je njegov prijatelj, ki mu je zgodbo povedal, še vedno trdil, da mu ni lagal. "Videl sem namreč pošast, kot sem ti jo opisal in, ko sem vprašal ljudi, kako se imenuje ta pokrajina, so mi povedali, da je tako, kot sem ti povedal."

6 Zdaj pa je prijatelj prosil pripovedovalca, naj ga pelje na kraj, na katerem je zrasla njegova laž. Pripovedovalec se je strinjal in svojega prijatelja popeljal v kraj, ki je bil rahlo podoben zgoraj opisanemu. Ko pa je nalagani povprašal domačine po imenu te pokrajine, to ni bilo niti malo podobno tistemu, kar mu je povedal prijatelj, ki mu je to povedal. In nihče ni vedel niti zloga o nobenem tamkajšnjem zmaju.

7 Kaj si mislite, ko ste slišali takšno zgodbo? Je pripovedovalec lagal svojemu prijatelju ali ne? - Da, pravim, lagal mu je in to zelo dobro in spet je pripovedovalec prijatelju povedal čisto resnico.

8 Zdaj pa se vprašajte: kako je lahko nekaj hkrati laž in resnica? - Naravna zdrava pamet tega seveda ne pokaže tako prepričljivo kot to, da je črno belo in belo črno. - Vendar pri Meni ni tako! - Kajti stvar, gledano z duhovnimi očmi, je lahko hkrati na istem mestu črna in bela. - In tako bo prikazano tudi, kako je omenjeni lažnivi pripovedovalec vendarle govoril resnico.

9 Ta človek je namreč nekega dne, ko je zaspal v hladni senci drevesa, imel tako žive sanje, v katerih je tako živo in telesno videl, kar mu je bilo povedano, da si ni mogel kaj, da ne bi pomislil, da je vse to res videl.

10 Čeprav se je ponovno zbudil pod istim drevesom, pod katerim je pred nekaj urami

legel k počitku, so bile njegove sanje takšne, da se mu je zdelo, da se je pravkar zbudil pod drevesom, nato pa zapustil to mesto in po ponovnem sprehodu prišel na zgoraj opisano območje. Ko je v sanjah videl in doživel vse, kar je bilo prej omenjeno, se je takoj vrnil, spet prišel naravnost k istemu drevesu, se spet ulegel, za kratek čas utrujen zaspal in se nato resnično prebudil pod istim drevesom, v katerega senco je šel nekaj ur prej povsem čil.

11 Glejte, v naravi je to, kar je povedal sanjač, res laž, saj v vsej deželi ni takšnega območja in zmaja. Vendar pa ni nujno, da če nečesa ne najdemo v naravi, to tudi ne obstaja duhovno.

12 Tako je z vsakim duhovnim zaznavanjem! Vzemite slepca in mu povejte o tem in onem predmetu, za katerega vidite, da je tam! Ali je zgodba za slepega laž, ker sam ne vidi predmeta vaše zgodbe? - Tako veliko stvari lahko obstaja in je resničnih, tudi če jih ni mogoče najti, saj poleg naravnega sveta, celo znotraj njega, obstaja še veliko večji duhovni svet. - Kdo bi na primer lahko trditi, da je pekel laž, saj ga sestavljajo le laži? Ali, kdo bi rad trdil, da nebes ni, ker niso vidna očem raziskovalca?

13 Tako biti in ne-biti in vendarle biti ni laž! Materialno bitje namreč ni duhovno bitje, tako kot duhovno ni materialno bitje - in vendar je materialno pogojeno z duhovnim, tako kot je duhovno pogojeno z materialnim.

14 Primer vam bo to dovolj osvetlil! - Če pogledate jabolko, ki še vedno visi na drevesu. Zagotovo boste rekli, da je to jabolko zraslo na tem drevesu. In spet boste morali reči, da je celotno drevo zraslo iz takšnega jabolka. Tako boste kmalu videli, da bo iz drevesa zraslo jabolko, iz jabolka pa kmalu drugo drevo.

15 Zdaj pa se vprašajte, kaj je tukaj sad in kaj je tisto, kar daje sad? - Če pravite, da je jabolko sadež, rečem: "Kaj pa je drevo, če zraste iz jabolka? Če rečete: "Ja, drevo je sad", vam povem: "Kaj je torej jabolko, ko zraste iz drevesa?"

16 Glejte, tudi tu je lahko vsaka trditev hkrati laž in resnica. Jabolko je namreč lahko tako sadež kot drevo in ravno tako dober proizvajalec kot drevo.

17 Kadar pa kdo reče: "Da, samo ena stvar je lahko resnična," mu odgovorim: "Res je, da je resnica samo ena." Vendar je neumno, da ljudje v svoji omejenosti trdijo in pravijo: "Ta ali oni je "prvi" – medtem, ko lahko iz tega primera zlahka razberete, da je eden lahko "prvi" prav tako kot drugi.

18 Če bi na primer kakšen izjemen učenjak vstal in rekel, da je Bog prvi ustvaril drevo, bi se oglasil drugi in mu rekel: "Če je Bog najprej ustvaril drevo, zakaj je potem dal jabolku sposobnost, da bo, ko ga položimo v zemljo, iz njega zopet zraslo drevo, ki spet rodi iste sadeže, iz katerih je samo nastalo? Tako je očitno, da Bog ni najprej ustvaril drevesa, ampak le jabolko." - in spet bi prvi učenjak ugovarjal tej trditvi:

"Menim, da je bolj v skladu z redom, da je najprej ustvaril drevo in ga obdaril s sposobnostjo razmnoževanja. "In tako bi ta dva učenjaka krožila v večnem krogu, ne da bi dosegla svoj cilj. Če bi potem nekdo, ki bi imel pred seboj dve med seboj povezani urni kolesi, rekel: "Ta zob tega kolesa se zagozdi v zobe drugega kolesa" - in bi mu drugi odgovoril: "Ampak dragi prijatelj, ali si slep, da ne vidiš, da se zobje drugega kolesa zagozdijo v zobe tega kolesa?" Kateri od teh dveh bi imel prav?

19 Povem vam: Vsak ima prav in govori resnico in spet: Vsak laže tako kot drugi. Del laži je tu seveda le v enostranskosti trditve, s katero se ena resnica upira drugi. V kolikor izpodbija drugo resnico, je laž. Vendar je sama po sebi prav tako resnična kot tisto, kar izpodbija.

20 Edina resnica pa je takšna: stvar sestoji in izhaja iz druge in ena obstaja za drugo. Jaz pa sem večni vir vsega bivajočega in sem vse uredil tako, da naravno nastaja in obstaja iz duhovnega, duhovno pa nasprotno, obstaja in nastaja v stalnem in nespremenljivem ciklu iz naravnega.

21 Povem vam: "Poglejte stvari take kot so, kako nastajajo in obstajajo in reči boste morali, da mora imeti vsak od teh pojavov zadosten razlog za nastanek. Kje pa je ta razlog? Vsekakor ne v materiji, ampak v notranji duhovni dejavnosti in delovanju.

22 Če pa gradbeni mojster gradi hišo, je gotovo ne gradi zaradi hiše same, ampak z gradnjo zasleduje namen, ki je povsem v skladu z njegovim načrtom. Ker to počne že gradbeni mojster in, ker bi tudi umrljivi človek svojemu delu rad dal večno trajanje, koliko bolj bo svobodni, večni duh uredil svoja dejanja in učinke tako, da bodo ustrezali njegovi ljubezni in njegovi naravi!

23 Tako je spet jasno, da je sama materija le sredstvo, iz katerega naj bi v nameri duhovnega proizvajalca nastal duhovni cilj.

24 Ko to pravilno premislite, vam mora postati jasno, kako ena stvar obstaja za drugo in kako ta vedno sega in projicira v drugo. Na podlagi tega boste še jasneje videli, kaj je laž in kaj resnica in spoznali, da je za čiste vse čisto in resnično, za duhovno slepe pa je resnica laž. - Tako se v Meni kot večnem viru vsega bivajočega ne more zgoditi nobena laž; v mojih očeh je njen obstoj nemogoč.

25 Za slepega je seveda obstoj stvari in njena formalna narava neverjetno dejstvo, saj se ne more prepričati o njeni resničnosti. Če pa verjame, da je stvar takšna, ima resnico. Če pa ne verjame, potem je njegova vztrajna nejevera tista laž, v katero ga zapira njegova slepota.

26 Vera je torej mazilo za oči slepih. **Če ga bodo uporabljali v preprostosti svojega srca, bodo kmalu dosegli svetlobo svojih oči in videli stvari takšne, kot so.** In tudi, če se jim zdi, da ni tako, kar so jim povedali, je to, kar so jim povedali,

zanje res, ker verjamejo, da je tako.

27 Zato bo tudi vsakdo prej ali slej v duhu našel vse, v kar je verjel! Kakšna je torej svetloba, takšna je tudi barva osvetljenih predmetov. Vera pa je luč duha, zato bo človek tudi videl, kakor je ustvarjena njegova vera, oziroma luč.

28 Z drevesa pa ne bo zraslo drugo jabolko kot tisto, ki je dano v drevo, kakor tudi iz jabolka ne bo zraslo drugo drevo kot tisto, ki je dano v seme. Tako je tudi vsak človek sad svoje vere, vera pa je sad človekove ljubezni. - In zato na kratko: kakšno ima kdo vero, tak bo tudi njegov vid in kako ljubi, tako bo tudi živel.

29 Kdor pa veruje Mojim besedam, Me je sprejel vase, v kolikor verjame, da sem Jaz tisti, ki mu to razodevam. Ker je vsak človek v jedru svojega bitja svoja lastna ljubezen in, če Me z vero sprejme s svojo ljubeznijo, takrat Jaz postanem njegova ljubezen, tako kot on postane Moja. Kakor je on sprejel Mene, tako sem tudi Jaz sprejel njega. Tako bova postala eno, tako kot sta drevo in jabolko v bistvu samo eno in povezala se bova kot zobnika na uri. Iz tega bo potem nastala ena resnica.

30 Kdor Me je namreč po veri sprejel v svojo ljubezen, je sprejel večno resnico vase in sam postaja večna resnica. Ker sem sam večna ljubezen, sem potemtakem v vsej resnici tudi last človeškega bitja, ki me je vzljubilo.

31 Takrat bo človek podoben oplemenitenemu drevesu, ki je vase sprejelo višje stvari, da bi to postalo njegovo lastno. Iz tega bo obrodilo veliko plemenitih in dragocenih sadov, v katerih pa kljub temu njegova svobodna neodvisnost ne bo nikoli propadla. Tako kot iz semena cepljenega drevesa (ker kljub plemenitosti še vedno obstaja samostojno) pridobite nazaj prvotno naravo drevesa, tako je tudi s človeškim bitjem, ki sem ga cepil, da bo kljub Mojemu sprejemu in cepljenju, ki se je s tem zgodilo, svobodno in večno ohranilo svojo samostojnost.

32 Glejte, ta nauk, ki vam je zdaj dan, je zelo pomemben in brez njega ne morete zlahka doseči notranje trdnosti svoje vere, vaša ljubezen pa bi bila še vedno vračajoče se kroženje. Če pa veste, da ste z združitvijo z Mojo ljubeznijo sprejeti v neskončni krog Mojega večnega delovanja, potem lahko tudi z največjo gotovostjo sklepate, da bo ob neskončnosti Mojega delovanja malo prostora, kjer bi se lahko skrivala laž. Kajti kdor se loči od svetlobe, bo osvetljen le na eni strani, na nasprotni strani pa bo odkril senco, ki je mračni privid njegove lastne neodvisnosti. Vprašajte pa se, če bo na tistem, ki je sredi sijočega plamena Moje ljubezni, tudi mogoča kakšna senca?

33 Zato Me po veri v svojo ljubezen naredite za svojo ljubezen, da vas bo zajela in prešinila luč, da boste sami postali luč iz Mene. - To vam govorim Jaz, večna Ljubezen in Resnica. Amen.

Jakob Lorber
Nebeški darovi 1